

партнерства.

Для ефективного впровадження механізмів державно-приватного партнерства в Україні необхідно гармонізувати законодавчі акти, пов'язані з реалізацією проектів ЖКГ, у тому числі акти податкового, бюджетного та земельного законодавства, оновити законодавство про закупівлі та концесії; розробити єдині стандарти і моделі конкурсної документації для різних форм державно-приватного партнерства, забезпечити прозорість даного процесу.

Список використаних джерел

1. Закон України «Про державно-приватне партнерство» від 01.07.2010 р.
2. Смерека С. Б. Механізм антикризового управління розвитком сфери послуг (на прикладі житлово-комунального господарства): автореф. дис. на здобуття наук. ступ. канд. екон. наук / С. Б. Смерека. – Київ – 2011. – 20 с.
3. Головатенко О. С. Ризики та напрями їх подолання при розвитку державно-приватного партнерства у житлово-комунальному господарстві / О. С. Головатенко // Науковий вісник. – Вип. 2(4): Державне та муніципальне управління. – Київ – 2008. – С. 264-270.

ПРАКТИЧНІ ПРОБЛЕМИ У ЖКГ ТА ШЛЯХИ ЇХ ВИРІШЕННЯ

Ю. В. ЗЛОБІНА, студентка 4-го курсу факультету ЕіП

Харківський національний університет міського господарства імені О. М. Бекетова, м. Харків

Житлово-комунальне господарство – це одна з найважливіших галузей господарського комплексу міста, що забезпечує його життєдіяльність. Одним із показників добробуту населення на сучасному етапі є достатній рівень забезпечення житлово-комунальними послугами. Проте, для багатьох українських громадян актуальною є проблема взаємин між споживачами послуг у сфері житлово-комунального господарства та їх виконавцями тому, що рівень надання послуг органами житлово-комунального господарства (ЖКГ) досить часто не відповідає вимогам споживачів.

До проблем ЖКГ, які потребують першочергового вирішення можна віднести:

- недосконалість порядку формування тарифів, непрозорість формування цін/тарифів за послуги та поточної діяльності підприємств ЖКГ;
- невідповідність розмірів платежів за користування житлом фактичним витратам на його утримання;
- недосконалість діючої системи фінансування робіт, пов'язаних з обслуговуванням і модернізацією житлового фонду;
- утриманське відношення користувачів до житла, що призводить до його швидкого фізичного та морального зносу;
- високий ступінь регіональної диференціації стану забезпеченості та якості надання житлово-комунальних послуг;
- зношеність основних фондів галузі, застарілість технологій і як наслідок значні витрати (води, теплової енергії тощо) та низьку енергоефективність;

- невідповідність наявних інфраструктурних потужностей зростаючим вимогам та потребам;
- високий рівень монополізації сфери надання житлово-комунальних послуг та слабкий розвиток конкуренції у цьому секторі;
- недосконалість нормативно-правового регулювання діяльності галузі, насамперед у сфері диверсифікації постачальників послуг;
- неефективна система управління, злиття замовника і підрядника і водночас розрив між споживачем і замовником послуг;
- незавершеність приватизації житлового фонду у частині асоціювання власників житла у багатоквартирних будинках в об'єднання співвласників.

Необхідним є розроблення науково обґрунтованого адміністративно-правового режиму управління економічними процесами у сфері ЖКГ, спрямованого на створення організаційно-правової інфраструктури подолання кризових явищ і розвитку на цій основі виробництва та реалізації послуг у сфері ЖКГ.

Варто виокремити такі напрямки реформування житлово-комунального сектору:

- розвиток державного регулювання діяльності природних монополій на ринку комунальних послуг;
- формування державної житлової політики;
- удосконалення системи фінансування ЖКГ, оплати житла і комунальних послуг та системи соціального захисту населення, здійснення ефективної тарифної політики;
- демонополізація ЖКГ, розвиток конкурентного середовища на ринку житлово-комунальних послуг;
- створення розвинутого конкурентного середовища на ринку обслуговування житла, у тому числі впровадження комплексної реконструкції кварталів (мікрорайонів) застарілого житлового фонду із залученням інвесторів-забудовників на конкурентних засадах;
- підвищення ефективності використання енергоносіїв та інших ресурсів, радикального зниження енергоємності виробництва, підвищення енергоефективності будинків, створення стимулів та умов для переходу економіки на раціональне використання та економне витрачання енергоресурсів;
- вдосконалення організаційних структур управління в сфері ЖКГ;
- технічне переоснащення ЖКГ, наближення до вимог Європейського Союзу показників використання енергетичних і матеріальних ресурсів на виробництво житлово-комунальних послуг.

Ефективна діяльність ЖКГ потребує розроблення та виконання ефективних галузевих та місцевих програми модернізації та розвитку житлово-комунального господарства. Особливої уваги потребують інвестиційні програми та програми розвитку міжнародного співробітництва, в тому числі з міжнародними фінансовими інституціями.

Для залучення приватних інвестицій і співпраці з міжнародними фінансовими установами та донорськими організаціями необхідно забезпечити:

- розвиток моделі залучення фінансових ресурсів на реалізацію інвестиційних проектів у сфері ЖКГ від міжнародних фінансових організацій;

- удосконалення системи місцевих запозичень коштів для реалізації проектів модернізації житлово-комунальної інфраструктури;
- розвиток механізмів публічно-приватного партнерства у сфері ЖКГ шляхом удосконалення законодавства та надання рекомендацій органам місцевого самоврядування з цих питань.

Не можливо не зазначити, що позитивні зрушення у ЖКГ все ж таки є, а саме це відтворення Державного комітету з питань житлово-комунального господарства, яким розроблено стратегію та основні завдання підвищення ефективності роботи ЖКГ країни, та визначені стратегічні цілі.

Також, в житлово-експлуатаційному господарстві впроваджено енергозберігаючу політику, основною метою якої є доведення до раціонального і науково-обгрунтованого рівня споживання гарячої та холодної води, теплової енергії, та деякі інші програми стабілізування діяльності ЖКГ.

Отже, потрібні такі дії для розв'язання сучасних проблем ЖКГ:

- 1) перехід до економічно обгрунтованих цін і тарифів за користування житлом та комунальними послугами;
- 2) удосконалення системи надання адресних субсидій окремим категоріям громадян для компенсації витрат на оплату житлово-комунальних послуг;
- 3) створення конкурентного середовища у галузі та зміна підходу до управління підприємствами ЖКГ (зокрема розвиток публічно-приватного партнерства як одного з інструментів);
- 4) формування та дотримання державних соціальних стандартів (норм і нормативів) у сфері житлово-комунального обслуговування;
- 5) стимулювання інвестиційної діяльності у галузі.

ПРОБЛЕМАТИКА ПРАВОВОГО ВРЕГУЛЮВАННЯ КОРПОРАТИВНИХ КОНФЛІКТІВ В ІНСТИТУЦІЙНІЙ ФОРМІ ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНОГО ПАРТНЕРСТВА

А. М. КОЛОМЄЙЦЕВА, студентка 5 курсу

*Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова, м. Харків*

У розрізі революційних подій, які склалися в Україні за останні 2 роки, відбулася величезна кількість змін у всіх сферах життєдіяльності держави. Найбільшого впливу зазнали економічна та правова сфери, оскільки Україна наразі перебуває в глибокій економічній та соціальній кризі, але в той же час приймаються новітні, глобальні реформи та змінюється світосприйняття громадян. Саме зараз відбувається повне відчуження від планової економіки, а перехідна економіка прийняла форму реформаторсько-революційної. Під впливом всіх цих факторів досить актуальним постає питання взаємодії держави з підприємствами, тобто активне становлення та визначення правового врегулювання державно-приватного партнерства.